

Müşerref'in Hizb ve Râşidî Hilâfet Dâveti Aleyhine Çektiği Nutkuna Hizb-ut Tahrir'in Cevabı

İngiltere'ye düzenlediği ilk resmî ziyâretinde General Pervez Müşerref, **Hizb-ut Tahrir'e** ve **Râşidî Hilâfet'i** kurarak İslâmî Hayatın yeniden başlatılmasına yönelik dâvetine karşı genel bir nutuk çekme fırsatını kaçırmadı! Hitâbında, kendisinin Amerika'ya ve müttefiklerine sadâkatini sürdürmesine karşı dışarıda dört ayrı vesileyle protesto gösterileri düzenleyen Hizbden bahsetti. Müşerref 7 Aralık 2004'te Devletlerarası Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nde [IISS] bir konuşma yaptı. Konuşmasında **Hizb-ut Tahrir'i** "fikirlerini başkalarına empoze etmek" ve "Hilâfeti zorla kabul ettirmek" isteyen bir "aşırı organizasyon" olarak tanımladı. Yine **Hilâfet'i** de küçümseyerek bu yönetim sisteminin yalnızca "ilk dört Halîfemize has" olduğunu söyledi. IISS kapısında kendisini protesto eden **Hizb-ut Tahrir** şebâbına atıfta bulunarak, "*onlarla oturup 'ne konuşuyorsunuz?' diye tartışmayı arzu ettiğini*" ve "*bu insanların düzeltilmeye ihtiyacı olduğunu*" söyledi. Sonra Pakistanlılar toplumunun üyelerine hitap etmek üzere Manchester'a gitti. Orada da şöyle dedi: "*Hilâfet hakkında konuşan bu insanlar var ya... Onlar hiçbir şey bilmiyorlar... Ben onlardan daha iyi biliyorum... Evlatlarınızı Hizb-ut Tahrir'den korumaya ihtiyacınız var... İslam hakkında konuşmak mı?... Ben İslam hakkında daha çok şey biliyorum.*" Devamla şöyle dedi: "*Onlar dışarıda 'Pakistan, ke matlâb ya? Lâ ilâhe illAllâh!' diye bağıryorlar. Ben de buna inanıyorum.*" Kısa bir ara verdikten sonra Müşerref, **Hizb-ut Tahrir** hakkındaki incilerini yeniden dökmeye başladı.

Hizb-ut Tahrir / Britanya, Müşerref'in **Hizb-ut Tahrir'e** ve çalışmasına dâir ifade ettiği yorumlarından bazılarını cevap vermek için bu vesileyi değerlendirmek istemektedir.

Birincisi: General Müşerref ve rejimi, Pakistan'da Hilâfet'in yeniden kurulması çağrısına ilişkin olarak **Hizb-ut Tahrir** üyeleriyle tartışmak için çok sayıda fırsata sahiptirler. En basitinden, Downing Street, IISS, Hilton Hotel veya Manchester'da dışarıda kendisini protesto eden herhangi bir şebâbı, dostane bir yaklaşımla tartışmak üzere dâvet edebilirdi. Bunun yerine o Hizbe karşı zehrini boşaltmayı sürdürmeyi tercih etti. Yapıcı bir iletişim kurmak için de hiçbir ciddi adım atmadı. Benzer şekilde onun İngiltere'deki Yüksek Komiseri de Pakistan'da **Râşidî Hilâfet'in** yeniden kurulmasına ilişkin olarak Britanya'daki Müslüman toplumun kendisine yönelttiği soruları yanıtlamak için hiçbir girişimde bulunmadı. Bu sorular, 30 Eylül 2004'te ve 9 Ekim 2004'te iki ayrı mektup olarak Müslüman toplumdan ve **Hizb-ut Tahrir'den** temsilciler tarafından elden teslim edilerek kendisine yöneltmişti. Resmî protokol gereği, mektuplar Müşerref'in Pakistan'daki bürosuna iletilmektedir. Dolayısıyla Müşerref ve yetkilileri, **Hizb-ut Tahrir'in** çabalarından ve yönetiminin neden İslam'ın yönetim nizâmına muhalif olduğu sorusunun yanıtını aradığından gâfil olduklarını iddia edemezler!

Bununla birlikte biri çıkıp ta Müşerref'in İngiltere ziyâreti sırasında Hizb ile tartışacak kadar vakti olmadığını söylerse, ona şöyle deriz: Müşerref'in burada olmasa da Pakistan'da **Hizb-ut Tahrir** ile **Râşidî Hilâfet'in** yeniden kurulması hakkında tartışmak için bol miktarda vakti vardır. Ne var ki kendisi şu ana kadar hep samimiyetsiz davranmış, lütfedip te Hizb ile fikrî bir tartışma yapmaya herhangi bir şekilde yanaşmamıştır. Tam aksine Müşerref ve rejimi, Hizbin Pakistan'daki çalışmasını kesmek için aşırı tedbirler almışlardır. 2001 yılında Hizbe ait olup üzerinde "*Zamanın ihtiyacı sadece Hilâfettir*" yazılı bilbordlar, Peşâver ve Rahim Yâr Han'daki yetkililer tarafından zorla kaldırılmıştır. Müşerref'in rejimi tarafından, bu mesajda hangi suçu gördüklerine dair hiçbir açıklama yapılmadığı gibi bunun suç olduğuna dâir hiçbir yasal belge de söz konusu değildir. Bununla beraber Müşerref, kadınların ayıplarını gösterdikleri müstehcen bilbordları hoş karşıladığı halde Hilâfete çağıranlara tahammül edememiştir.

Yine bu yılın sonunda Hizbin Lahor'daki merkez bürosu talan edilmiş ve içerisidekilere el konulmuştur. Kezâ buna da hiçbir gerekçe gösterilmediği gibi hiçbir resmî açıklama da yapılmamıştır. Oysa Hizb orada yasa-dışı değildi ve bürosu aylardır açık duruyordu. İnsanların çoğunun açıkça bildiği gibi istihbârat birimleri de bunu gâyet iyi biliyorlardı. Buna rağmen Hükümet, Pakistan'da **Râşidî Hilâfet'in** kurulması konusunda Hizb ile hiçbir görüşme girişiminde bulunmamıştır. Bilakis Hizb'in şebâbına yönelik kötü muamelelerin dozajı artırılmıştır. Buna ilâveten adam kaçırmaların, mesnetsiz tutuklamaların, işkencelerin ve uydurma duruşmaların haddi artırılmıştır. Yine de şebâbın aileleri Müşerref'in bu terörist taktiklerinden sakınmamışlardır. Babalarından bazıları, hanımlarına tecâvüz tehdidiyle korkutulmuştur! Bazıları da polis nezâretine alınmış ve evleri barikat çemberinde tutulmuştur. Bunların tamamı, sırf şebâb **Râşidî Hilâfet'in** kurulmasına çağırmasın diye baskı yapmak için gerçekleştirilmiştir. Yine şebâbın hanımlarına karşı

da en alçak hareketler revâ görülmüştür. Kocalarının serbest bırakılmasını talep eden hanımlardan bazıları, sokak ortasında polisler tarafından sürüklenerek tutuklanmışlardır! Hatta onlardan biri, daha bir yaşında bile olmayan çocuğu ile beraber hapsedilmiştir!

Şu anda Müşerref'in zindanlarında eziyet edilen çok sayıda şebâb bulunmaktadır. Onlar uyuşturucu kaçakçısı, katil yada hırsız oldukları için değil, bilakis beyannameler dağıttıkları ve Pakistan'da **Râşidî Hilâfet**'in kurulmasına çağırان hitaplarda bulundukları için hapsedilmişlerdir! Çünkü Hükümet, Hilâfet çağrılarını suç saymakta ve şebabın bir kısmını "vatana ihanet" ile suçlayarak yargılamaktadır. Buna rağmen Müşerref'in kendi hâkimlerinden biri, Hilâfete dâvet etmenin devletin aleyhine suç teşkil etmediğini ifade ederek Hizbin bir üyesi hakkında açılan dâvâyı bir süre önce düşürmüştür. İşte bunlar korkudan titreyen bir rejimin can havliyle giriştiği rezil amellerden bazılarıdır. Yine bu rejim, Hizb ile hiçbir şekilde uygar bir fikrî tartışma yeteneğine ve cesâretine de sahip değildir. Müşerref bir taraftan "özgürlük" ve "hoşgörü" nârâları atarken, diğer taraftan **Hizb-ut Tahrir**'in şebâbını durdurmak için sadece vahşi zorbalığa başvurmaktadır. Öyleyse eğer Müşerref Hizb ile Hilâfet konusunda tartışmak istiyorsa, hapsettiği şebâbdan başkasını aramasın!

İkincisi: Müşerref **Hizb-ut Tahrir**'i, fikirlerini insanlara zorla kabul ettirmekle suçlamaktadır. Bu itham hakikatten uzaktır. Hizbin kültürünü incelemiş ve metodunu anlamış herhangi bir kimse, Hizbin hiçbir şekilde şiddete ve zorbalığa başvurmadığını kolaylıkla farkedecektir. 1953'ten bu yana Hizb, çalışmasını yalnızca fikrî ve siyâsî hareketlerle sınırlandırmıştır. Hizb, Hilâfet'i kurmak için militanlığa başvurulmasını Şeriatin ihlâli olarak görmekte, Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in Sünnetine muhalif bulunmaktadır. Ayrıca Hizb, **Hilâfet Devleti**'nin kurulmasından önce, insanlar arasında Hilâfet mefhumunun fikrî ikna yoluyla benimsetilmesi gerektiğine inanmaktadır.

Buna karşın, Pakistan halkı üzerine otoritesini zorla kabul ettiren ve onları laiklik ve Amerikan yalnisı politikalar güdümünde yaşamaya mecbur eden General Müşerref'in ta kendisidir. Müşerref 1999 yılında yönetimi askerî darbeyle gaspetti ve 2002'de yaptırdığı sahte bir referandum ile yönetimini zorla meşrulaştırdı. Hükümrânlığı boyunca da, Pakistan'ın eğitim sisteminde, ekonomik işlemlerinde, toplumsal ilişkilerinde ve dış işlerinde laik değerleri yüceltip İslam'ı marjinalize etmek için azami gayret sarfetti. Bu da onun yönetimine karşı Pakistan'ın dört eyâletinin hepsinde güçlü bir ters tepkiye neden oldu. Onun popülaritesinin ne kadar alçaldığını anlamak için, Pakistan'ın önemli şehirlerinde artık yüzüne bakılmadığı ve insanların öfkesinden kaçınmak için ziyâretlerini gizlice yaptığı gerçeğini hatırlamak yeterli olacaktır. Yine Amerika'nın İslam'a karşı giriştiği savaşına verdiği cömert desteğine öfkelenen ordu içerisinde de popülaritesini derinden yitirmiş durumdadır. Bunun içindir ki hareketlerini onlardan saklı tutmaktadır. Kendisine karşı bir darbe yapılmasını diye de ordu personelini sürekli değiştirip durmaktadır. Şüphesiz Müşerref'in Amerikan yalnisı politikalarına destek ve teselli bulabileceği yerler ancak Washington, Londra ve Paris gibi kâfirlerin başkentleridir. Ülke içerisindeki desteğini kaybetmiş olması, Müşerref'in kendisini insanlara kabul ettirmek ve iktidarda kalmak için diktatörce davranacağı ve daha vahşi tedbirlere başvuracağı anlamına gelmektedir. İşte bunun içindir ki onun rejimi, gazetecilere, avukatlara, siyâsetçilere, işadamlarına, ordu subaylarına ve İslâmî hareket adamlarına karşı korkutma ve hapsedme yoluna gitmektedir. Onların tek suçu Müşerref'in Amerika'ya itaat ve sadâkatı aleyhinde konuşmaktan başkası değildir. Yine onun yönetimi içerisindeki görevliler de onun diktatörlüğüne karşı konuşmaktan çekinmektedirler. Downing Street dışında onu protesto eden şebâb ile özel olarak konuşan resmi bir görevli onlara şöyle diyordu: "*Yüksek Komiserlikte sizin fikirlerinizi destekleyen birçok kimse var ve ben de onlardan biriyim.*"

Üçüncüsü: Müşerref kendisinin de "Pakistan'ın Lâ ilâhe illAllah anlamına geldiğine" inandığını iddia etmektedir. Öyleyse Müşerref hatırlasın ki Lâ ilâhe illAllah'a inanmak Allah'a tam bir teslimiyetle itaat etmek ve Müslümanlar Allah'tan başka hiçbir ilâha kulluk etmemekle emrolunmuşlardır, demektir. Müslümanlara göre, yegâne kanun koyucu Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] dır ve kanun yapmak, yasa koymak yalnızca O'nun hakkıdır. Yine kendi yasalarını yapmak veya Allah'tan başka herhangi bir kaynaktan çıkan yasaları almak Müslümanlara haramdır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] Kur'an-il Kerîm'de şöyle buyurmaktadır:

Hayır!

Rabbine and olsun ki, onlar aralarında çıkan ihtilaflarda seni hakem tâyin edip sonra da Senin verdiği hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça îmân etmiş olmazlar!

Her kim Allah'ın indirdikleri ile yönetmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir! ^[el-Mâide 44]

Her kim Allah'ın indirdikleri ile yönetmezse, işte onlar fâsıkların ta kendileridir! ^[el-Mâide 45]

Allah'tan başkasının yasa koyabileceğine ısrarla inanan herhangi bir Müslüman, İslam'a inanmamış olur. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Her kim Allah'ın indirdikleri ile yönetmezse, işte onlar kâfirlerin ta kendileridir! ^[el-Mâide 47]

Dolayısıyla bir yöneticinin veya Meclis gibi insanlardan bir topluluğun devlet için kanunlar çıkarması veya insanlar arası ilişkileri İslam'dan başka herhangi bir diğer esasa dayandırması, İslam'da katiyyen yeri olmayan bir husustur. İster eğitim konuları, ekonomik işlemler, hukukî meseleler ve dış işler için olsun isterse diğerleri için olsun tüm kanunlar yalnızca İslâmî Akide esasına dayanmalı, ancak bu akideden kaynaklanmalıdır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Allah ve Rasulü bir işe hükmettikleri zaman, mü'min bir erkek ve mü'mine bir kadın için o işlerinde kendi isteklerine göre serbestçe seçme hakkı yoktur. ^[el-Ahzâb 36]

Böylece Müşerref'in iktidarı üzerinde yapılacak dakik bir inceleme, onun "Pakistan'ın Lâ ilâhe illallah anlamına geldiğine" inandığı şeklindeki iddiasını yalanlamaktadır. Onun aldığı her karar, yasaların İslam'dan alınmadığını açığa çıkarmaktadır. Yetkilerini artırmak için anayasa üzerinde oynama girişimleri ile Yasal Çerçeve Düzeni [LFO] denilen karar yoluyla Amerikan yanlısı politikalarına haklılık kazandırma girişimlerden daha iyi hiçbir şey bunu daha açıkça gösteremez.

Hatta Müşerref Ümmetin maslahatlarını en iyi bir şekilde gözettiğini iddia ederken bile gözleri, Ümmeti aldatmaktan başka bir şey görmüyordu. Yine birçok vesileyle Birleşmiş Milletler, Devletlerarası Para Fonu [IMF] ve Dünya Bankası gibi Batılı kurumlardan hükümler kabul etmişti. Diğer bazı vesilelerle de Amerika'ya ve Batılı güçlere gönülden isteyerek boyun bükmüş ve İslam-dışı çözümleri uygulamaya geçirmişti. Örneğin IMF'nin yapısal programlarını uygulama kararı alması, Amerika'nın teröre (yani İslam'a) karşı savaşına destek vermesi, Keşmir mücadelesini bitirmesi, İsrail'i tanımaya ve Irak'a asker göndermeye kalkışması, İslam'a değil küfre dayalıdır! Batılı güçler ve onların kuruluşları Ümmetin problemlerini çözen, kendilerinden yardım istenen ve kararları arzulanan referanslar haline getirilmiştir. Oysa bu apaçık siyâsî intihardır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] Ümmetin çıkarlarının İslam ile gözetilmesine engel olanları sert bir biçimde uyarmıştır. Çünkü bu, fiilî vakıada tağutun hükmünü aramak demektir:

Sana ve Senden önce indirilenlere îmân ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Tağutun önünde muhâkemeleşmek istiyorlar. Oysa onu inkâr etmekle emrolunmuşlardı! Şeytan da onları derin bir sapıklıkla büsbütün saptırmak istiyor. ^[en-Nisa 60]

Gerçek vakia şu ki, Pakistan varolalı beri gelen sivil olsun askerî olsun tüm hükümetler sadece laikliği uygulamış ve dâima İslam'ın toplumun işlerine hâkim olmasına engel olmuşlardır. Müşerref ile selefleri arasındaki fark, Müşerref'in Pakistan'ın laikleştirilmesinde ve halk üzerindeki Amerikan hegemonyasının çakılmasında öncekilerden çok daha ileri gitmesidir. Bunun içindir ki Amerikan Dışişleri Bakanı Müsteşarı Richard Armitage şöyle demiştir: "*Bizim için Müşerref; doğru yerde, doğru zamanda ve doğru işte bulunan doğru adamdır.*"

Dördüncüsü: Müşerref, Hilâfet Yönetim Sistemi'nin ilk dört Halîfeden beri var olmadığı zannına sığınmaktadır. Bu açıklaması bir kez daha onun İslam hakkında ne kadar câhil olduğunu ve Hilâfet Nizâmı hakkında bilgili olduğu iddiasının da yalandan ibâret olduğunu gözler önüne sermektedir.

Hilâfet'in var olması için, kendisine bey'at verecekleri bir Halîfeyi nasbetmeleri Müslümanlara farz kılınmıştır. Rasulullah ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

Her kim boynunda bey'at olmaksızın ölürse, câhiliyye ölümü

ile ölmüş olur. [Muslim rivâyet etti]

Bu hadis, Hâlifeyi seçme otoritesinin yalnızca Müslümanların hakkı olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla herhangi bir kimse, onlardan bey'at olmaksızın kendisini Müslümanların yöneticisi olarak ilan edemez. Kezâ Müslümanlar kendilerini İslam ile yönetecek bir yöneticiye bey'at vermeksizin hayatlarını sürdüremezler. Böylece İslam, yönetici ve yönetilen arasında kalıcı bir akit belirlemekle kalmamış, aynı zamanda bey'at vermelerini tüm Müslümanlar üzerine farz kılmıştır. Ayrıca İslam Halîfe'yi başka herhangi bir şey ile değil, yönetimdekileri ancak ve sadece İslam ile yönetmekle sınırlandırmıştır. Zikredilen deliller açıkça Allah'ın yegâne kanun koyucu olduğunu kanıtlamaktadır. Böylelikle **Hilâfet Devleti**'nde hâkimiyet Allah'a ve otorite de Ümmete ait olur. Sahâbelerin **Birinci Râşidî Hilâfet** döneminden Osmanlı Hilâfeti'ne kadar bu hep böyleydi. Hilâfet'in ilk dört Hâlife [Birinci Râşidî Hilâfet] döneminin ardından sona erdiğini iddia etmek cehâlet ürünü bir yanıltır. Nitekim bu iddianın aksini gösteren birçok nasslar ve çokça târihî gerçekler bulunmaktadır.

Câbir İbn Semura [RadiyAllahu 'Anh], den Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem], in şöyle buyurduğu rivâyet edilmiştir:

Bu Dîn (İslam) hepsi de Kurayş'ten olan 12

Halîfeye kadar azîz, güçlü olacaktır. [Sahih-i Muslim]

Buradaki 12 Halîfe tâbiri, İslam devletinin yöneticisi anlamına gelen şer'î bir ifadedir. Yine Ebu Hazm'dan kendisinin şöyle dediği rivâyet edilmiştir: *Ebu Hurayra ile beş sene beraberdim. Ondan Rasul [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'in şöyle dediğini duydum:*

İsrailoğulları Nebîler tarafından siyâset ediliyorlardı, yönetiliyorlardı. Bir Nebî vefât edince bir başkası ona halîfe oluyordu. Fakat Benden sonra Nebî yoktur. Benden sonra Halîfeler olacaktır ve çoğalacaklardır. Oradakiler şöyle sordular: "Öyleyse (onlar hakkında) bize ne emredersin?" Buyurdu ki: "Evvelâ verdiğiniz bey'ata vefâ gösterin. Onlara haklarını verin. Onlar üzerindeki haklarınızı (vermezlerse onlardan değil) Allah-u Te'âlâ'dan isteyin. Muhakkak ki Allah, yönetimlerindeki haklarını onlardan soracaktır." [Sahih-i Muslim]

Bu hadisler iki noktaya işâret etmektedir. Birincisi: Sadece dört değil, birçok Halifeler olacaktır ve birinin yönetiminden sonra diğerinin yönetimi için her defasında bey'at vermek zorunludur. 'Ali [KerramAllahu Vechehu], dan sonra Hilâfet'in sona erdiğine dâir hiçbir emâre yoktur. Sahâbe, Tâbiîn, Tebâ-ut Tabiîn ve Müctehid imamlar 'Ali [KerramAllahu Vechehu], dan sonraki Halîfeleri benimsemiş ve Halîfe Mu'aviye'ye, Halîfe 'Abdullah İbn Zubeyr'e ve Halîfe 'Umer İbn 'Abdul'Azîz'e bey'at vermişlerdir. Onlardan sonraki nesil de üzerlerine düşen bu farziyeti yerine getirmiş ve 1924 yılında Hilâfet'in yıkılmasına kadar 'Abbâsî ve Osmanlı Halîfelerine bey'at vermişlerdir. İkincisi: bu hadis Hilâfet'in, Tanrı'nın egemenliğinin Tanrı'nın seçtiği elçiler tarafından yürütülmesini vehmeden teokratik sisteme dayalı bir devlet olmadığını da göstermektedir. Hilâfet devleti teokratik bir devlet değil, tam aksine otoritenin Ümmetin elinde olduğu ve İslâmî hükümler ile onları yönetecek bir Halîfeyi bu otoriteleri gereğince seçtikleri beşerî bir devlettir. Dolayısıyla 1300 yıl boyunca Hilâfet vardı, Halîfeler İslam ile yönetiyorlardı ve birkaç istisna dışında bey'at zorlama olmaksızın serbestçe veriliyordu. Kezâ bu Halîfelerden herhangi birinin İslam dışında herhangi bir şeye göre yönetim gösterdiğine dâir hiçbir kayıt mevcut değildir. Fıkıh kitapları ve Müslüman beldelerin büyük şehirlerinde saklı tutulan mahkeme kayıtları, bu dönem boyunca yalnızca İslam ile hükmedildiğinin en açık şâhididirler. Nihâyetinde **Hizb-ut Tahrir**, konu üzerinde geniş bir biçimde durmuş ve İslam'da Yönetim Nizamı isimli kitabı yayınlamıştır ki, birçok dilde yayınlanan bu kitabın tüm İslam topraklarından ve Pakistan'dan elde edilmesi gayet mümkündür.

Beşincisi: General Müşerref, Müslüman âleminin geri kalmasından ve modern çağın gelişmelerine ayak uyduramadığından dem vurarak feryat-figân etmektedir. Buna çözüm olarak Müşerref, "aydın ılımlılık" kavramından bahsetmektedir. İngiltere ziyâreti sırasında da Efendisi Tony Blair ile bu konuyu tartışmak için can atıyordu. General Müşerref'in gözünde aydın ılımlılık; özgürlük, demokrasi ve siyâsî İslam'ın sınırlandırılması gibi laik değerlerin yüceltilmesidir! Müşerref hatırlasın ki, örnek aldığı kahramanı Atatürk, 1924 yılında Hilâfet'i yıkmış, İslam topraklarının 80 yıldır laikliğin pençesinde

kalmasının önünü açmıştı. Bunun sonuçları tek kelimeyle fâcia idi! Karanlık bulutlar, kaos ve bela idi! Müşerref'in aydın ılımlılık teorisi de Pakistan'ı, insânî gelişme ve seviye bakımından, Birleşmiş Milletler'in 2004 yılı İnsânî Gelişme raporuna göre Nepal ve Butan gibi Güney Asya ülkelerinden bile daha geriye düşürdü! Böylece bir kez daha açığa çıkmıştır ki, bu gerileme ve çöküntünün tek çözümü şüphesiz **Râşidî Hilâfet**'tir. **Râşidî Hilâfet** nizamı tatbik edilirken, insanların en düşüğü olan Arap bedevileri bile en üst derecelere ve en izzetli seviyelere yükseltmişti. Dünyanın hiçbir zaman şahit olmadığı aydın bir hadârat ve engin bir kültür meydana getirmişti. O kadar ki Müslüman olmayanlar bile Hilâfet Devleti'ne "hayranlık-tedirginlik" karışımı ile bakıyorlardı.

Ey Müslümanlar!

Bu yıl, İslam Ümmeti için oldukça çalkantılı bir yıldır. Müslümanları beldelerine hegemonyalarını yerleştirmek isteyen Haçlı Kuvvetlerin hiçbir şeye aldırış etmeyerek Müslümanları katlettiklerine ve İslâmî değerleri korkunç bir biçimde aşağıladıklarına şahit olduk. Fakat bu çalkantı, beraberinde İslâmî uyanış için güçlü bir alt-akıntının oluşmasına neden olmuştur. Tsunami benzeri bu alt-akıntı, İslâmî beldelerde çöreklenmiş Batılı güçleri ve onların uşaklarını kökünden kaydırıp atacak bir kuvvetin habercisidir. Bu vahşetin şiddetine paralel olan İslâmî uyanışın istikâmeti Batılı liderlerin ve tahtlarını kaybetme korkusuyla titreyen ajanlarının dikkatini çekecek düzeye yükselmiştir. Vladimir Putin, Tony Blair, Donald Rumsfeld ve Henry Kissenger de, yeniden dirilen **İkinci Râşidî Hilâfet**'in tehlikeleri konusunda uyarılarda bulunan kalabalık Batılı liderler korosuna katılmışlardır. İslâmî kalkınmanın felç olması ümidiyle sık sık zehirlerini kusan ajan ve uşak yöneticiler, Hilâfet'in yeniden dirilişini açıktan tartışmaya başlamışlardır. Ümmeti hor gören ve Hilâfet Devleti'nin yeniden kurulması özelemlerini küçümseyen kabarık ajan, uşak yöneticiler listesine son olarak dâhil olanlar General Müşerref, Muhammed Hâtemi ve Yemen Cumhurbaşkanı'dır.

Ey Müslümanlar!

Şimdi gevşeme ve üzüme zamanı değildir! Bilakis **Râşidî Hilâfet**'i yeniden kurmanın fırsatını kollayan İslam Ümmeti'ni desteklemek üzere tüm gücümüzü azami seviyede harcama zamanıdır. Britanya'da yaşamak demek, sadece Hilâfete karşı Batı'da yapılan propagandalara karşı koymak için değil, aynı zamanda Hilâfet'in kurulması için faâl bir şekilde çalışan İslam topraklarındaki kardeşlerimiz ve bacılarımız ile omuz omuza durmak için de önemli bir fırsatımız var demektir. **Hizb-ut Tahrir** / Britanya sizi, bu üstün, bu kerîm hedef uğrunda çalışan şebâbına katılmaya dâvet etmektedir.

Ey îmân edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat

verecek şeye dâvet ettiklerinde icâbet edin! ^[el-Enfâl 24]

Hizb-ut Tahrir
Britanya

H. 08 Zilka'de 1425
M. 19 Aralık 2004

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org | info@hizb-ut-tahrir.org.uk